Richtlijnen van het RIZIV

INTEGRATIE VAN DE KLEINE RISICO'S – OVERGANGSBEPALINGEN – TOEKENNING VAN RECHTEN IN 2008 EN 2009

De Wet van 26 maart 2007 houdende diverse bepalingen met het oog op de integratie van de kleine risico's in de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging voor de zelfstandigen heeft in zijn Titel III een aantal bepalingen van de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (= de GVU-Wet) gewijzigd om de integratie van de kleine risico's te realiseren. Deze bepalingen treden in werking op 1 januari 2008.

Artikel 37 van deze Wet van 26 maart 2007 voorziet echter: "vanaf 1 januari 2008, indien krachtens de regels van behoud van recht, een rechthebbende bedoeld in artikel 32 van de voornoemde wet (= de GVU-Wet) recht heeft op tussenkomst van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging, heeft deze rechthebbende recht op een tussenkomst van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging voor het geheel van de verstrekkingen opgesomd in artikel 34".

Deze bepaling voorziet dus dat na de toepassing van de regels van behoud van recht zoals ze momenteel bestaan, de rechthebbende wiens recht op geneeskundige verzorging wordt verlengd, recht heeft op dezelfde risico's als deze die worden toegekend aan werknemers: hij heeft recht op alle risico's.

Deze omzendbrief preciseert de toepassingsvoorwaarden van die bepaling.

I. Welke situaties worden bedoeld ?

- Het bovenbedoelde artikel 37 behandelt een overgangssituatie, namelijk de verlenging van het recht op geneeskundige verzorging wanneer het refertejaar geheel of gedeeltelijk is gedekt door een zelfstandige beroepsactiviteit of een hoedanigheid van rechthebbende in de zelfstandigenregeling.

Dit betreft de refertejaren 2006 en 2007 op basis waarvan, in voorkomend geval, een recht op geneeskundige verzorging zal worden toegekend in 2008 en 2009.

- De openingen van het recht op geneeskundige verzorging ten vroegste vanaf 1 januari 2008 worden hier niet bedoeld. De verlengingen van het recht op basis van de refertejaren 2008 en volgende, worden evenmin bedoeld: om het recht op geneeskundige verzorging te verlengen in 2010 op basis van het refertejaar 2008 zullen immers de nieuwe regels genomen in uitvoering van de bovenbedoelde Wet van 26 maart 2007 van toepassing zijn. Deze regels zullen het voorwerp vormen van een andere interpretatieve omzendbrief.

II. Herinnering van de toepasselijke regels voor verlenging van het recht op geneeskundige verzorging

Opdat het recht op geneeskundige verzorging zou worden verlengd op 1 januari 2008, dienen twee voorwaarden te worden vervuld:

1. Er bestaat een *hoedanigheid van gerechtigde van de huidige zelfstandigenregeling* (= regeling zoals ze bestaat voor 1.1.2008 en de integratie van de kleine risico's op basis van de bovenbedoelde Wet van 26.3.2007) *in het laatste kwartaal van 2006 of vanaf een bepaald ogenblik in het jaar 2007.*

2. Er is *voldaan aan de bijdrageverplichting verbonden aan het refertejaar,* namelijk 2006, zoals deze bijdrageverplichting bestond in 2006.

III. Er kunnen zich verschillende situaties voordoen

- Een actieve zelfstandige in het vierde kwartaal 2006 zal zijn recht op geneeskundige verzorging verlengd zien voor het jaar 2008 als hij heeft voldaan aan zijn bijdrageverplichting zoals bepaald in het kader van het sociaal statuut der zelfstandigen, in toepassing van de artikelen 12 of 13 van dit statuut (K.B. nr. 38). Hij moet dus in regel zijn met het sociaal statuut voor alle kwartalen van onderwerping daaraan. Als de zelfstandige activiteit de 4 kwartalen van het jaar 2006 omvat, moeten de voor het sociaal statuut verschuldigde bijdragen zijn betaald voor de 4 kwartalen. Als de zelfstandige activiteit bijvoorbeeld enkel de laatste twee kwartalen omvat, is voldaan aan de bijdrageverplichting als de aan die twee kwartalen verbonden bijdragen voor het sociaal statuut zijn betaald, zonder dat men rekening houdt met de situatie die bestond tijdens de eerste twee kwartalen. Als die voorwaarden zijn vervuld, zal die persoon recht hebben op alle risico's voor het jaar 2008, of hij nu wel of niet heeft bijgedragen voor de vrije verzekering tijdens het jaar 2006.

- Een actieve zelfstandige heeft een aanvraag tot vrijstelling van bijdragen ingediend en deze slaat op elk kwartaal van zijn onderwerping aan het sociaal statuut der zelfstandigen: het recht op geneeskundige verzorging zal kunnen worden verlengd voor zover hij ofwel in regel is met het sociaal statuut der zelfstandigen (of hij heeft een vrijstelling van bijdragen gekregen voor alle betrokken kwartalen of hij heeft de in het kader van het sociaal statuut der zelfstandigen verschuldigde bijdragen betaald), ofwel betaalt hij de specifieke bijdrage voor de sector geneeskundige verzorging voorzien in artikel 29 van het Koninklijk besluit van 29 december 1997. In dat geval zal hij genieten van een recht op alle risico's voor het volledige jaar 2008 ongeacht het ogenblik waarop hij de verschuldigde bijdrage betaalt, voor zover dit ten laatste gebeurt op 31 december 2008.

- De actieve zelfstandigen die worden gelijkgesteld met zelfstandigen in bijberoep, bedoeld in artikel 12, § 2, van het Koninklijk besluit nr. 38, moeten een bijdrage hebben betaald die minstens gelijk is aan de minimumbijdrage verschuldigd in toepassing van artikel 12, § 1, van hetzelfde koninklijk besluit of, in de andere gevallen, de bijdrage betalen vastgesteld in artikel 30, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 29 december 1997 (behoudens toepassing van het 3de lid – de betaling van die bijdrage is niet vereist voor het kwartaal waarover de zelfstandige tevens een hoedanigheid van gerechtigde of van persoon ten laste had, zoals bedoeld in art. 32, 1ste lid, van de Wet, of van persoon ten laste in de zelfstandigenregeling). In de mate dat de verschuldigde bijdrage ten laatste op 31 december 2008 wordt betaald, wordt het recht op alle risico's verlengd voor het volledige jaar 2008.

- De zelfstandigen die tot de voortgezette verzekering zijn toegelaten moeten de bijdrageverplichting vervuld hebben om hun pensioenrechten te vrijwaren en de betaling bewijzen van een jaarlijkse bijdrage waarvan de berekening is opgenomen in artikel 11, tweede lid, a), van het Koninklijk besluit van 29 december 1997.

- De gewezen kolonisten moeten de bijdrageverplichting hebben vervuld om hun pensioenrechten te vrijwaren en de betaling bewijzen van een jaarlijkse bijdrage waarvan de berekening is opgenomen in artikel 11, tweede lid, b), van het Koninklijk besluit van 29 december 1997.

- De gepensioneerden en de weduwnaars die geen zelfstandige activiteit uitoefenen of wiens zelfstandige activiteit geen aanleiding geeft tot betaling van een bijdrage, moeten een bijdrage betalen vastgesteld in artikel 16, tweede lid, als ze een pensioen genieten dat overeenstemt met een beroepsloopbaan van minder dan eenderde van een volledige loopbaan.

- De in het derde lid van artikel 16 vastgestelde bijdrage betreft daarentegen de kleine risico's. De verlenging van het recht is niet verbonden aan zijn betaling. Als het recht kan worden verlengd zal de betrokken weduwnaar in elk geval recht hebben op de kleine risico's op 1 januari 2008.

- De leden van de kloostergemeenschappen moeten de kwartaalbijdrage hebben betaald vastgesteld in artikel 18, § 3, van het Koninklijk besluit van 29 december 1997.

- Een rechthebbende van de zelfstandigenregeling is in de loop van 2006 werknemer geworden: zijn recht wordt verlengd op basis van die activiteit als werknemer. De bijdrageverplichting is vervuld als de minimum bijdragewaarde is bereikt. Als deze niet is bereikt wordt het tijdvak van onderwerping aan de regeling voor geneeskundige verzorging "zelfstandigen" gelijkgesteld als de in die regeling toepasselijke bijdrageverplichting werd nageleefd, *zonder dat wordt vereist dat de betrokkene gedurende dat tijdvak de kleine risico's heeft gehad.*

- Hetzelfde geldt voor diegene die werknemer is geworden in de loop van het jaar 2007 en die geen enkele hoedanigheid had in het laatste kwartaal van 2006.

- Als een werknemer in het vierde kwartaal 2006 ook een zelfstandige activiteit in bijberoep heeft uitgeoefend, kan hij, indien hij niet de minimale bijdragewaarde als werknemer bereikt, zijn hoedanigheid van zelfstandige doen gelden. Zijn recht zal aldus kunnen worden verlengd als hij een bijdrage heeft betaald die minstens gelijk is aan de minimumbijdrage verschuldigd in toepassing van artikel 12, § 1, van het Koninklijk besluit nr. 38 of, in de andere gevallen, de bijdrage vastgesteld in artikel 30, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 29 december 1997.

- In alle gevallen waar het recht werd geopend in 2007, wordt het behouden tot 31 december 2008. Het recht op de kleine risico's wordt zonder voorwaarde toegekend op 1 januari 2008.

Samengevat

- Recht geopend in 2007: het recht wordt behouden in 2008 en slaat op alle risico's.

- Verlenging van recht in de zelfstandigenrgeling (hoedanigheid van rechthebbende in de zelfstandigenregeling in het vierde trimester 2006 of in de loop van 2007):
  - De bijdrageverplichting in het sociaal statuut (actieve zelfstandigen), met inbegrip van de gevallen waarvoor deze verplichting is opgenomen in het Koninklijk besluit van 29 december 1997 (voortgezette verzekering, gewezen kolonisten), moet worden voldaan.
  - De voor de verlenging van het recht voorziene persoonlijke bijdrage moet worden betaald (lopende aanvraag tot vrijstelling van bijdragen, pensioen lager dan eenderde, actieve zelfstandigen gelijkgesteld met zelfstandigen in bijberoep, kloostergemeenschappen).

  Onder die voorwaarden wordt het recht verlengd en slaat het op alle risico's.

- Verlenging van recht in de algemene regeling (hoedanigheid van werknemer in het 4de kwartaal 2006 of in 2007, terwijl er geen hoedanigheid was in het 4de kwartaal 2006):
  - De minimumwaarde is bereikt: de bijdrageverplichting is voldaan.

- De minimumwaarde is niet bereikt maar tijdens het tijdvak van onderwerping aan de zelfstandigenregeling werd de bijdrageverplichting nagekomen (niet noodzakelijk de kleine risico's): de bijdrageverplichting is voldaan.
- De minimumwaarde is niet bereikt en de periode van onderwerping aan de zelfstandigenregeling kan niet worden gelijkgesteld omdat de daaraan verbonden bijdrageverplichting niet werd nagekomen: het recht kan slechts worden verlengd als de aanvullende bijdrage wordt betaald.

Omzendbrief V.I. nr. 2007/416 – 220/20 van 6 november 2007.

VERLENGING VAN RECHT OP GEZONDHEIDSZORG – IMMUNISATIE TIJDVAKKEN BUITENLAND

De aanpassing aan de reglementering met betrekking tot de immunisatie van de tijdvakken buitenland (het art. 290, B, § 3, van het K.B. van 3.7.1996, zoals het is gewijzigd met het K.B. van 20.6.2007 (B.S. 18.7.2007)), voor de toepassing van de verlenging van recht vraag bijkomende toelichting. Deze omzendbrief heeft tot doel een antwoord te bieden aangaande de vragen gerezen bij de toepassing van de bepaling.

De vragen betreffen:

1. Voorwaarden die er aan het verblijf worden gesteld – Is er een minimale-maximale termijn voorzien? Dient het te gaan om een hoofdverblijf in het buitenland?

De nieuwe bepaling, ingevoegd in het artikel 290, B, § 3, van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 heeft tot doel de ongelijke behandeling op te heffen die bestond in de reglementering met betrekking tot de behandeling van een gerechtigde bij de terugkeer na een verblijf in het buitenland, afhankelijk van het feit of de oorspronkelijke inschrijving was vervallen (1) dan wel of de oorspronkelijke inschrijving nog steeds geldig was (2).

In de situatie (1) betreft het, bij terugkeer uit het buitenland, een herinschrijving en wordt de minimumwaarde van de bijdragebescheiden verminderd in verhouding tot het tijdvak van verblijf in het buitenland.

Anders is het in situatie (2): hier blijven de regels van verlenging van recht gelden. De gerechtigde voor wie de bijdragebescheiden niet de minimumwaarde bereiken, heeft slechts recht op prestaties van de verplichte verzekering indien aanvullende bijdragen worden gestort ter dekking van het verschil. Zonder de aanpassing aan het artikel 290 met het Koninklijk besluit van 20 juni 2007 zouden gerechtigden die in een refertejaar geen of slechts een beperkte bijdragebon bewijzen, omwille van hun verblijf in het buitenland, een aanvullende bijdrage verschuldigd zijn. De tijdvakken van woonst in het buitenland zonder onderwerping in België werden voorheen immers enkel op grond van internationale overeenkomsten (vb. E 104) als gelijkgesteld beschouwd. Deze ongelijkheid werd nu weggewerkt.

De term "verblijf" dient dan ook in dit licht te worden gezien: er werd *geen minimale noch maximale* periode vastgesteld.

Er werd geen definitie van *"verblijf"* ingeschreven in het koninklijk besluit. Het moet gaan om een periode dat de gerechtigde zijn woonst heeft overgebracht naar het buitenland. Men heeft er niet voor geopteerd om de verwijzing naar het verblijf in het buitenland te vervangen door een verwijzing naar de afwezigheid van inschrijving in het Rijksregister omdat rechthebbenden die voor minder dan een jaar naar het buitenland vertrekken, als tijdelijk afwezig worden beschouwd en ingeschreven blijven in de gemeente waar zij hun hoofdverblijfplaats hebben.

Wel werd, met het oog op het creëren van een zekere uniformiteit in de verscheidenheid van bewijsmiddelen waarmee de verzekeringsinstellingen kunnen worden geconfronteerd, gepreciseerd dat het verblijf in het buitenland wordt aangetoond door bewijsmiddelen die als dusdanig zijn erkend door de Dienst voor administratieve controle van het RIZIV.

2. Wijze van berekening van een aanvullende bijdrage – Gaat het om een gelijkgestelde periode (berekend in 240sten) of om een geneutraliseerde periode (berekend in 365sten) ?

De periode buitenland wordt geacht *pro rata temporis* een voldoende bijdragewaarde te vergegenwoordigen. Anders dan voor de gelijkgestelde perioden van artikel 290, 1, A, (werkloosheid, arbeidsongeschiktheid, …) waarvoor geldt dat:
"Voor elk van de hierna opgesomde tijdvakken uit het refertejaar, zoals die in voorkomend geval zijn vermeld op de respectievelijke bijdragebescheiden, het bedrag dat bekomen wordt ***door het jaarloon vastgesteld in artikel 286 te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller gevormd wordt door het aantal werkdagen van het tijdvak en waarvan de noemer 240 bedraagt****"* gaat het hier niet om dagen die worden gelijkgesteld met gewerkte dagen, maar dient de volledige periode dat de gerechtigde zich in het buitenland bevindt te worden geneutraliseerd.

De berekening dient dus te gebeuren in functie van een gans kalenderjaar, en niet in functie van met werkdagen gelijkgestelde dagen. Derhalve dient de periode te worden berekend op grond van 365sten.

3. Inwerkingtreding van de bepaling

Het Koninklijk besluit van 20 juni 2007 is retroactief in werking getreden op 1 januari 2007.
Dit betekent dat vanaf 1 januari 2007 voor de toekenning van de verlenging van recht rekening zal dienen te worden gehouden met de nieuwe bepaling. Concreet houdt dit in dat voor de verlenging van recht in 2007 (refertejaar 2005), de nieuwe bepaling van toepassing is.
De bepaling mag niet worden toegepast voor de regularisatie van nog oudere refertejaren (2004 voor een recht in 2006), omdat men voor de toekenning van een recht in 2006 zich dient te steunen op de reglementering zoals die in 2006 gold, dit is zonder de bepaling omtrent de immunisatie buitenland.

Omzendbrief V.I. nr. 2007/450 – 271/53 van 5 december 2007.

ADOPTIEVERLOF
Artikel 30*ter* van de Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

De Programmawet van 9 juli 2004 heeft een nieuwe bepaling (art. 30*ter*) ingevoerd in de Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten die de regeling van het adoptieverlof grondig heeft gewijzigd voor de werknemers uit de privé-sector en voor de contractuele personeelsleden in overheidsdienst (*B.S.* 15.7.2004).

Tevens werd er een artikel 25*sexies* ingevoegd in de Wet van 1 april 1936 op de arbeidsovereenkomst wegens dienst op binnenschepen (ingevoegd door de Programmawet van 9.7.2004, *B.S.* 15.7.2004).

Deze nieuwe, meer uitgebreide regeling inzake adoptieverlof geldt vanaf 25 juli 2004.

De Wet van 18 mei 2006 (gepubliceerd in het *B.S.* van 20.6.2006, zie verder) heeft wijzigingen aangebracht aan een aantal bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, teneinde de adoptie door personen van hetzelfde geslacht mogelijk te maken.

Deze omzendbrief licht het adoptieverlof toe en verduidelijkt de uitvoeringsmaatregelen in het kader van de uitkeringsverzekering voor werknemers.

I. ADOPTIEVERLOF – ALGEMEEN

Elke werknemer heeft het recht om afwezig te zijn voor het onthaal van een kind in het gezin in het kader van een adoptie (art. 30*ter*, § 1, van de Wet van 3.7.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten).

De adoptie van een kind door de werknemer geeft voortaan recht op een adoptieverlof dat afhankelijk van de leeftijd van het kind **maximaal 4 tot 6 weken** duurt.

- Is het geadopteerde kind jonger dan 3 jaar (bij aanvang van het verlof), dan zal de werknemer recht hebben op een aaneengesloten periode van maximum 6 weken.
- Is het geadopteerde kind 3 jaar of ouder en jonger dan 8 jaar (bij aanvang van het verlof), dan bedraagt het adoptieverlof maximaal 4 aaneengesloten weken.

Bovenvermelde termijnen worden verdubbeld wanneer het geadopteerde kind mindervalide is.

Het adoptieverlof neemt een einde op het moment waarop het kind de leeftijd van 8 jaar bereikt.

De 4 tot 6 weken adoptieverlof zijn maxima. De werknemer kiest zelf hoeveel weken adoptieverlof hij opneemt. Het verlof kan echter enkel in weken worden opgenomen en bedraagt dus minstens 1 week of een veelvoud van weken en mag bovendien niet onderbroken worden.

Het verlof dient een aanvang te nemen binnen de twee maanden volgend op de inschrijving van het kind in het bevolkings- of vreemdelingenregister van de woonplaats van de werknemer. De inschrijving van het kind geldt als officiële “startdatum” waarop het kind deel uitmaakt van het gezin van de werknemer.
Met de term “adoptie” in artikel 30*ter* wordt de wettelijke adoptie bedoeld, zoals geregeld in het burgerlijk recht. Enkel de werknemer die in het kader van het burgerlijk recht als adoptant kan optreden, kan aanspraak maken op het adoptieverlof zoals geregeld bij artikel 30*ter*.

Ingevolge de Wet van 18 mei 2006 (*B.S.* 20.6.2006) tot wijziging van een aantal bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, teneinde de adoptie door personen van hetzelfde geslacht mogelijk te maken bestaat er sedert 30 juni 2006 een wettelijk recht op adoptie voor personen van hetzelfde geslacht.
Zij kunnen bijgevolg ook aanspraak maken op adoptieverlof zoals bedoeld in artikel 30*ter*.

II. ADOPTIEVERLOF EN DE UITKERINGSVERZEKERING

II.1. VOORWAARDEN BETREFFENDE DE HOEDANIGHEID VAN GERECHTIGDE

II.1.1. Begrip werknemer

a) De betrokkene kan enkel aanspraak maken op de uitkeringen op voorwaarde dat hij nog steeds verbonden is door een arbeidsovereenkomst. De werknemer die een vergoeding ontvangt wegens verbreking van de arbeidsovereenkomst, kan dus geen aanspraak maken op de uitkeringen. Een gecontroleerd werkloze kan evenmin aanspraak maken op uitkeringen voor adoptieverlof.
Een deeltijds werknemer kan tevens aanspraak maken op adoptieverlof.

b) Ook een contractueel personeelslid in overheidsdienst kan aanspraak maken op het adoptieverlof. Indien dit personeelslid, ingevolge de verlofregeling die op hem van toepassing is, recht heeft op het loon voor meer dan drie dagen, heeft hij enkel recht op de uitkeringen voor adoptieverlof voor het saldo van het verlof (art. 103, § 1, 1°, van de gecoördineerde Wet van 14.7.1994).

Voorbeeld: een contractueel personeelslid in dienst van de federale overheid kan aanspraak maken op adoptieverlof, met behoud van loon, voor een periode van vier of zes weken, naargelang het geadopteerde kind jonger of ouder is dan 3 jaar. De betrokkene zal dus geen aanspraak kunnen maken op uitkeringen voor adoptieverlof van zijn ziekenfonds.

Opmerking:

De situatie van een aantal specifieke categorieën van gerechtigden wordt verder toegelicht (deeltijds werknemer met behoud van rechten, gerechtigde die met de toestemming van de adviserend geneesheer een toegelaten activiteit heeft hervat).

II.1.2. Verzekerbaarheidsvoorwaarden

Het is niet voldoende dat de sociaal verzekerde verbonden is door een arbeidsovereenkomst. De betrokkene moet tevens voldoen aan de verzekerbaarheidsvoorwaarden die gelden in het kader van de uitkeringsverzekering. Over de refertekwartalen moet de betrokkene dus het vereiste aantal arbeidsdagen (voltijds werknemer) of arbeidsuren (deeltijds werknemer) aantonen (of hiermee gelijkgestelde dagen of uren), en er moet voldaan zijn aan de voorwaarden inzake het aan te tonen bedrag aan loon.

II.2. PROCEDURE VOOR HET BEKOMEN VAN DE UITKERINGEN VOOR HET ADOPTIEVERLOF
(art. 10 en art. 52*sexies*, § 2, van de Verordening van 16.4.1997 tot uitvoering van art. 80, 5°, van de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14.7.1994)

De adoptievader en/of adoptiemoeder moeten een aanvraag indienen bij hun ziekenfonds. Er gelden geen specifieke vormvereisten. Het kind moet deel uitmaken van het gezin van de werknemer. Dit bewijs volgt uit het gegeven "hoofdverblijfplaats" van het Rijksregister (gegeven bedoeld in art. 3, 1ste lid, 5°, van de Wet van 8.8.1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen). Indien dit gegeven nog niet beschikbaar is, moeten de betrokkenen aan hun ziekenfonds een document overhandigen waaruit de inschrijving blijkt van het kind in het bevolkings- of vreemdelingenregister van de gemeente waar zij hun woonplaats hebben.

Na ontvangst van de aanvraag bezorgt de verzekeringsinstelling de betrokkene het Inlichtingenblad (*luik in te vullen door de gerechtigde)*, hij dient dit in te vullen en ondertekend terug te sturen aan zijn ziekenfonds. Indien de werkgever niet geopteerd heeft voor een elektronische verzending van het inlichtingenblad, en de werkgever door het ziekenfonds niet geïdentificeerd kan worden, zal de verzekerde dit moeten laten invullen door de werkgever (*luik in te vullen door de werkgever)* en terugsturen aan het ziekenfonds.

Tenzij de werkgever het bericht van werkhervatting via elektronische weg aan de verzekeringsinstelling heeft meegedeeld, dient de betrokkene het bericht van werkhervatting (cf. Bijlage VIII van de Verordening van 16.4.1997) binnen de 8 dagen volgend op het einde van het adoptieverlof terug te sturen aan de verzekeringsinstelling (art. 18, 1ste lid, van de Verordening van 16.4.1997).

II.3. BEREKENING VAN HET BEDRAG VAN DE UITKERING VOOR ADOPTIEVERLOF
(art. 223*ter* van het K.B. van 3.7.1996)

De uitkering voor adoptieverlof bedraagt 82% van het loon van de betrokkene. De maximum loongrens is van toepassing (art. 87, 1ste lid, van de gecoördineerde Wet van 14.7.1994 en art. 212 van het K.B. van 3.7.1996).

Artikel 52*quinquies*, § 2, van de Verordening op de uitkeringen bepaalt dat het gederfde loon vastgesteld wordt overeenkomstig de artikelen 23 tot 28 van de Verordening.

Het loon wordt vastgesteld op dezelfde manier als bij een arbeidsongeschiktheid, dat wil zeggen rekening houdend met het aantal arbeidsdagen in een zesdagenweek.

Aangezien de loongrens van toepassing is, moet het bedrag van de uitkering in voorkomend geval beperkt worden tot het bedrag van de maximumuitkering.
Het bedrag van de maximumuitkering bedraagt in functie van een zesdagenweek bijgevolg 89,8386 EUR (maximumbedrag van toepassing vanaf 1.10.2006).

II.3.1. Voorbeeld: forfaitair per maand betaalde bediende

De betrokkene werkt voltijds (5 dagen per week) en verdient een forfaitair maandloon van 2 500 EUR.

Gederfd loon: $\frac{2\,500 \text{ EUR}}{26}$ = 96,1538 EUR (= dagloon)

Bedrag van de uitkering: 96,1538 EUR x 82 % = 78,8461 EUR.

Bedrag lager dan de maximumuitkering: 78,8461 EUR is lager dan 89,84 EUR.

II.3.2. Bijzondere situaties

II.3.2.1. Werknemer die met de voorafgaandelijke toestemming van de adviserend geneesheer een activiteit als werknemer heeft hervat (art. 100, § 2, van de gecoördineerde Wet en art. 230 van het K.B. van 3.7.1996)

De betrokkene is verbonden door een arbeidsovereenkomst die de voorwaarden en het volume van de activiteit bepaalt. In functie hiervan heeft de betrokkene recht op drie dagen adoptieverlof, betaald door de werkgever, en de resterende periode van de 4 of 6 weken valt ten laste van het ziekenfonds.

De uitkeringen worden berekend op het loon uit de toegelaten activiteit. Het bedrag van de uitkeringen voor adoptieverlof moet eveneens als "inkomen" in aanmerking genomen worden voor de toepassing van artikel 230 van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996.

Voorbeeld:

De betrokkene is arbeidsongeschikt erkend vanaf 1 mei 2006 en heeft een toegelaten activiteit hervat als halftijds bediende op 1 juli 2006. Het forfaitair maandloon voor een normale maand van deeltijdse tewerkstelling bedraagt 1 100 EUR. De betrokkene adopteert een kindje van 4 jaar dat ingeschreven wordt in het bevolkingsregister op zijn adres op 24 juli 2006. De betrokkene neemt 4 weken adoptieverlof op tot 20 augustus 2006. De drie dagen van 24 juli 2006 tot 26 juli 2006 (van maandag tot woensdag) werden betaald door de werkgever. De resterende dagen van de maand juli worden betaald door de verzekeringsinstelling. Voor de maand juli heeft hij een loon ontvangen van 920 EUR (belastbaar bedrag).

Bedrag van de uitkering voor het adoptieverlof:

$$\frac{1\,100 \text{ EUR}}{26} = 42{,}3077 \times 82\,\% = 34{,}69 \text{ EUR}$$

Bedrag aan inkomen dat moet aangerekend worden over de maand juli 2006 in toepassing van artikel 230 van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996:

920 EUR + (4 x 34,69 EUR) = 920 EUR + 138,76 EUR = 1 058,76 EUR.

II.3.2.2. Deeltijds werknemer met behoud van rechten die aanspraak heeft op de inkomensgarantie-uitkering

Voor de dagen van adoptieverlof, waarover de betrokkene het recht behoudt op de inkomensgarantie-uitkering, kan de betrokkene enkel aanspraak maken op de uitkering voor adoptieverlof, berekend op het loon voortvloeiend uit zijn activiteit (art. 242, § 2, van het K.B. van 3.7.1996).

II.4. INLICHTINGENBLAD VOOR DE UITKERINGEN

Ingevolge artikel 1 van het Koninklijk besluit d.d. 21 september 2004 betreffende het behoud van het normaal loon ten laste van de werkgever gedurende de eerste drie dagen van het adoptieverlof (*B.S.* 18.10.2004) heeft de werknemer tijdens de eerste drie dagen van het adoptieverlof recht op het behoud van zijn normaal loon ten laste van de werkgever.

In rubriek 16) c.a. van het inlichtingenblad moet de werkgever in het rooster de dagen adoptieverlof vermelden. Eerst dienen de dagen te worden vermeld die door de werkgever worden betaald, aan te duiden met cijfercode "1", vervolgens dienen de andere dagen te worden opgegeven met cijfercode "6.11".

Rubriek 16) c.b. vermeldt de andere rubrieken (rubriek 7 tot 16 en rubriek 18) die nog door de werkgever dienen te worden ingevuld.

Op basis van de gegevens ingevuld onder rubriek 14 kan het bedrag aan gederfd loon worden bepaald dat aan de basis ligt voor de berekening van de uitkering inzake adoptieverlof.

III. BOEKHOUDKUNDIGE VERWERKING

De nodige instructies werden aan de verzekeringsinstellingen overgemaakt per afzonderlijke omzendbrief.
(Omzendbrief V.I. nr. 2006/344 – 62/609, 63/590 van 25.10.2006(*), van toepassing vanaf 1.9.2006).

IV. OPHEFFING

Deze omzendbrief vervangt de omzendbrief V.I. nr. 2002/342 – 47*bis*/1 van 7 augustus 2002(**), wat het adoptieverlof betreft.

Heft de omzendbrief V.I. nr. 2007/172 - 47*bis/6 van* 15 mei 2007 (***) op.

Omzendbrief V.I. nr. 2007/460 – 47bis/8 van 13 december 2007.

TOEPASSING VAN ARTIKEL 226*BIS* VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 3 JULI 1996 BEGRIP BEROEPSINKOMEN

Het Koninklijk besluit van 6 juli 2004 heeft een nieuwe bepaling (art. 226*bis*) ingevoegd in het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (*B.S.* 9.7.2004), luidend als volgt:

"Art. 226*bis*. *Wordt gelijkgesteld met de werknemer, bedoeld in artikel 226, de gerechtigde die samenwoont met een persoon bedoeld in artikel 225, § 1, 1° tot 4°, en § 2, die een beroepsinkomen ontvangt, waarvan het maandelijkse bedrag hoger is dan het in artikel 225, § 3, bedoelde drempelbedrag, maar lager dan bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, houdende wijziging en coördinatie van de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 21 van 15 mei 1975 en nr. 23 van 25 juli 1975, betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk besluit van 29 juli 1988".*

(*) Niet gepubliceerd in het I.B.
(**) Gepubliceerd in het I.B. nr. 2002/3.
(***) Niet gepubliceerd in het I.B.

Tot 30 juni 2004 gold slechts één drempelbedrag aan toegelaten maandelijks inkomen om als persoon ten laste beschouwd te kunnen worden, nl. het drempelbedrag van artikel 225, § 3, van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996. Hierbij werd er geen onderscheid gemaakt al naargelang de aard van het inkomen.

Door bovenvermeld artikel 226*bis*, werd vanaf 1 juli 2004 een tweede (hoger) drempelbedrag ingevoerd, maar dit uitsluitend indien de persoon die samenwoont met de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde en die principieel persoon ten laste kan zijn, een beroepsinkomen ontvangt, hetzij als loontrekkende hetzij als zelfstandige. De bedoeling ervan was om te voorkomen dat de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde zou terugvallen op een uitkering zonder gezinslast-samenwonende, doordat het inkomen uit de beroepsactiviteit van de samenwonende persoon het drempelbedrag van artikel 225, § 3, van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 zou overschrijden, waardoor die persoon zou ontmoedigd worden om te gaan werken.

Vanaf 1 juli 2004 moet er bijgevolg een onderscheid worden gemaakt naargelang de aard van het inkomen van de samenwonende persoon:

- Indien het om een vervangingsinkomen gaat (bv. werkloosheidsuitkeringen) dan blijft het drempelbedrag van artikel 225, § 3, van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 van toepassing.
- Indien het om een beroepsinkomen gaat, geldt het volgende:
  * Indien het bedrag van het beroepsinkomen niet hoger is dan het drempelbedrag van voormeld artikel 225, § 3, dan ontvangt de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde verder uitkeringen als gerechtigde met gezinslast.
  * Is het bedrag van het beroepsinkomen hoger dan voornoemd drempelbedrag maar lager dan het bedrag van het voornoemd gemiddelde minimum maandinkomen, dan wordt de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde gelijkgesteld met een gerechtigde zonder gezinslast, alleenstaande.
  * Is het bedrag van het beroepsinkomen gelijk aan of hoger dan het bedrag van het voornoemd gemiddelde minimum maandinkomen, dan ontvangt de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde uitkeringen als gerechtigde zonder gezinslast, samenwonende.

Bovengenoemde maatregel is zowel toepasbaar tijdens de primaire ongeschiktheid (hoegrootheid van 60% in plaats van 55%) als in het tijdvak van invaliditeit (hoegrootheid van 50% (53% vanaf 1.1.2008) in plaats van 40%).

Wanneer het inkomen van de samenwonende persoon in de loop van één en dezelfde maand uit twee componenten bestaat, nl. een beroepsinkomen enerzijds en een vervangingsinkomen (bv. een tijdelijke werkloosheidsuitkering, een ziekte-uitkering of een moederschapsuitkering, een uitkering in geval van een arbeidsongeval, …) anderzijds, dan mag voor die maand het hogere drempelbedrag worden toegepast. Het “gemengde” inkomen wordt m.a.w. als een beroepsinkomen in de zin van voornoemd artikel 226*bis* beschouwd.

Deze omzendbrief licht toe wat moet worden verstaan onder beroepsinkomen als bedoeld in artikel 226*bis* van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996.

I. INTERPRETATIE VAN HET BEGRIP "BEROEPSINKOMEN" ALS BEDOELD IN ARTIKEL 226*BIS* VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 3 JULI 1996

Als beroepsinkomen in de zin van artikel 226*bis* van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 moet worden beschouwd elk inkomen als bedoeld in artikel 225, § 3, van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996. Er kan ter zake worden verwezen naar de omzendbrief V.I. nr. 97/406 – 421/18 van 6 november 1997[(*)].

Ook de *aanrekening van het inkomen* dient op dezelfde wijze te gebeuren. Zo dienen jaarlijks uitbetaalde voordelen, bv. de eindejaarspremie, het dubbel vakantiegeld, … a rato van 1/12 van het bedrag te worden aangerekend over het volledige jaar waarop zij betrekking hebben. Indien de persoon die samenwoont met de invalide gerechtigde in 2007 dubbel vakantiegeld heeft ontvangen en in de loop van 2007 gedurende één of meerdere maanden arbeidsongeschikt of werkloos is geweest, dan kan hij geacht worden voor die maanden een "gemengd" inkomen te hebben ontvangen en kan artikel 226*bis* worden toegepast.

Zo moeten de volgende "vergoedingen" beschouwd worden als een beroepsinkomen:

- het gewaarborgd loon dat de werkgever uitbetaalt bij schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ingevolge arbeidsongeschiktheid (gewaarborgd maandloon als bediende en het wettelijk gewaarborgd loon van twee weken aan de arbeider);
- de verbrekingsvergoeding die door de werkgever wordt uitbetaald na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst;
- de vergoedingen die door het Fonds voor de sluiting van ondernemingen worden uitbetaald wanneer de werkgever in gebreke blijft of zijn contractuele verplichtingen niet kan nakomen, bijvoorbeeld ingevolge een faillissement;
- het (enkel en dubbel) vakantiegeld dat wordt uitbetaald door de werkgever (indien het een bediende betreft) of door de vakantiekas (indien het een arbeider betreft);
- de eindejaarspremie die moet worden aangerekend als een jaarlijks voordeel.

Volgende vergoedingen kunnen evenwel niet worden beschouwd als een beroepsinkomen in de zin van artikel 226*bis*:

- de aanvullingen op een voordeel van sociale zekerheid, bijvoorbeeld:
  - de aanvullende vergoedingen uitbetaald door fondsen voor bestaanszekerheid;
  - de bedragen die worden toegekend door de vroegere werkgever binnen het kader van een sociaal plan tot vereffening van een onderneming;
  - het bedrag bijgepast door de werkgever bij het brugpensioen;

- de indisponibiliteitsvergoeding die wordt uitbetaald aan een statutair personeelslid in geval van arbeidsongeschiktheid en die in principe 60 % van zijn volledige loon als vastbenoemde ambtenaar bedraagt (na uitputting van de periode waarover de betrokkene zijn volledige wedde behoudt), dit naar analogie van de ziekte-uitkering die aan een werknemer wordt uitbetaald na het verstrijken van de periode van gewaarborgd loon.

(*) Gepubliceerd in het I.B. nr. 1997/4.

II. INWERKINGTREDING

Deze omzendbrief treedt in werking op 1 januari 2008.

Omzendbrief V.I. nr. 2007/498 – 421/19 van 21 december 2007.

BEWIJSMODALITEITEN VOOR DE INSCHRIJVING IN DE HOEDANIGHEID VAN INGESCHREVENE IN HET RIJKSREGISTER, BEDOELD BIJ ARTIKEL 32, 15°, VAN DE GECOORDINEERDE WET VAN 14 JULI 1994

In toepassing van artikel 32, 15°, van de gecoördineerde Wet van 14 juli 1994 kunnen de personen die ingeschreven zijn in het Rijksregister van de natuurlijke personen beschouwd worden als rechthebbenden op de geneeskundige verstrekkingen.

Krachtens de bepalingen van artikel 128*quinquies, § 1,* van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 zijn de hierna opgesomde personen niet uitgesloten uit het toepassingsgebied van voornoemd artikel 32 en kunnen ook zij ingeschreven worden als ingeschrevene in het Rijksregister:

a) de vreemdelingen die van rechtswege toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (opgenomen in het vreemdelingenregister);
b) de vreemdelingen die gemachtigd zijn tot een verblijf voor onbepaalde duur (opgenomen in het vreemdelingenregister) of die gevestigd zijn in het Rijk (opgenomen in het bevolkingsregister);
c) de kandidaat-vluchtelingen waarvan de aanvraag vóór 1 juni 2007 ontvankelijk werd verklaard door de Dienst vreemdelingenzaken of door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (opgenomen in het wachtregister). Hiertoe behoren ook de kandidaat-vluchtelingen waarvan de aanvraag vóór 1 juni 2007 ontvankelijk verklaard werd en die vóór of na 1 juni een negatieve beslissing ontvingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en die tegen deze beslissing beroep aanhangig hebben bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft de asielprocedure hervormd en heft het onderscheid tussen de ontvankelijkheidsfase en de gegrondheidsfase op vanaf 1 juni 2007. De twee fases worden herleid tot één.

De Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen kent materiële hulp toe aan elke asielzoeker die vanaf 1 juni 2007 asiel aanvroeg, inclusief de asielzoekers die vóór 1 juni 2007 nog geen beslissing hebben ontvangen van de Dienst vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omtrent de ontvankelijkheid van hun asielaanvraag. Het recht op materiële hulp is van kracht gedurende de hele asielprocedure, met inbegrip van de beroepsprocedure, ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de procedure van het eventuele administratieve cassatieberoep bij de Raad van State.

De medische begeleiding (medische hulpverlening en verzorging) die noodzakelijk is om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid maakt deel uit van de materiële hulp en wordt ten laste genomen door het Federaal Agentschap voor Opvang van Asielzoekers.

d) de vreemdelingen in het bezit van het document bijlage 15, 1ste hokje, 4de hokje (met bijkomende voorwaarden), 6de hokje en 7de hokje, van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 april 2007 voor toelating of machtiging van verblijf van meer dan drie maanden, voor bepaalde of onbepaalde duur. Een specimen van dit document gaat in bijlage 1 van deze omzendbrief.

Bijlage 15 geldt als bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister/bevolkingsregister wanneer het wordt afgeleverd:
- in het kader van een vestigingsaanvraag (art. 30 – art. 69*sexies*) (1ste hokje);
- om zich te laten inschrijven (art. 119) (4de hokje) in combinatie met:
  * een bewijs van erkende vluchteling, afgeleverd door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen;
  * een geldig visum type D;
  * een geldige beroeps- of arbeidskaart, medisch attest en uittreksel uit het strafregister;
  * een beslissing van de Dienst vreemdelingenzaken dat de betrokkene een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister kan bekomen (bv. in het kader van de procedure slachtoffer mensenhandel of in het kader van een aanvraag 9*ter* of 9*bis*…);
- om zijn/haar verblijfsvergunning/vestigingsvergunning af te halen (art. 119) (6de hokje);
- om zijn/haar elektronische vreemdelingenkaart af te halen (art. 119) (7de hokje).

Om ingeschreven te kunnen worden als ingeschrevene in het Rijksregister moeten de voornoemde personen de volgende bescheiden overmaken aan hun verzekeringsinstelling.

1. Vreemdelingen die van rechtswege toegelaten of gemachtig zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en de vreemdelingen die gemachtigd zijn tot een verblijf voor onbepaalde duur of die gevestigd zijn in het Rijk (personen opgesomd onder punt a) en b) hiervoor), bewijzen hun hoedanigheid aan de hand van één van de volgende verblijfsdocumenten:

   a) een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, gepubliceerd als bijlage 6 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 april 2007 voor toelating of machtiging van verblijf van meer dan drie maanden, voor bepaalde of onbepaalde duur. Een specimen van deze twee mogelijke documenten (electronische en papieren versie) gaan in bijlage 2 en 3 van de omzendbrief;

   b) een identiteitskaart voor vreemdelingen gepubliceerd als bijlage 7 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebeid, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 april 2007 voor gevestigde vreemdelingen die niet behoren tot de Europese Economische Ruimte (EER). Een specimen van deze identiteitskaart (electronische en papieren versie) gaat in bijlage 4 en 5 van de omzendbrief;

c) een verblijfskaart voor een *burger van de Unie (EU) gepubliceerd* als bijlage 8 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 april 2007 voor werknemers (zie bijlage 6 (electronische versie) en 7 (papieren versie) van de omzendbrief) en als bijlage 9 (zie bijlage 8 (electronische versie) en 9 (papieren versie) van de omzendbrief) van hetzelfde koninklijk besluit voor de anderen. Dit document wordt eveneens afgeleverd aan onderdanen van Noorwegen, IJsland en Liechtenstein in toepassing van artikel 69*bis* van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

2. a) De asielzoekers waarvan de aanvraag vóór 1 juni 2007 ontvankelijk werd verklaard door de Dienst vreemdelingenzaken of door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bewijzen hun hoedanigheid door ***de gelijktijdige overlegging*** van de volgende documenten:

- een bijlage 25 (bijlage 10 van de omzendbrief) of 26 (bijlage 11 van de omzendbrief) + een attest van immatriculatie model A afgeleverd vóór 1 juni 2007 (bijlage 12 van de omzendbrief).

Een attest van immatriculatie *model A* alleen bewijst niet dat het gaat om een asielzoeker.

b) Wat de asielzoekers betreft waarvan de aanvraag vóór 1 juni 2007 ontvankelijk verklaard werd, die vóór of na 1 juni een negatieve beslissing ontvingen en die tegen deze beslissing beroep aanhangig hebben bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: de noodzakelijke gegevens omtrent hun toestand kunnen teruggevonden worden onder de code 206 in het Rijksregister (wachtregister).

Aangezien de personen onder 2.a) en 2.b) normaal gezien al vóór 1 juni 2007 ingeschreven waren als ingeschrevenen in het Rijksregister zullen deze situaties niet vaak voorkomen.

De beslissing omtrent de ontvankelijkheid van de asielaanvraag kan teruggevonden worden in het Rijksregister onder de code 206 (wachtregister). Indien dit niet kan geconsulteerd worden, kan het ziekenfonds de betrokkene verzoeken een afdruk van het wachtregister te vragen bij het gemeentebestuur. Het gemeentebestuur mag dit document niet aan derden afleveren. Gezien de OCMW's in deze zaak niet als derden beschouwd worden kan betrokkene eveneens daar terecht voor het aanvragen van dit document bij het gemeentebestuur.

3. De personen die in afwachting van hun inschrijving in het Rijksregister van de natuurlijke personen, aantonen dat zij een verklaring hebben verricht, bedoeld in artikel 7 van het Koninklijk besluit van 16 juli 1992 met betrekking tot de bevolkingsregisters en de vreemdelingenregisters.

Deze personen bewijzen hun hoedanigheid door middel van een getuigschrift van de gemeentelijke overheid of door middel van elk ander bewijsmiddel dat als dusdanig erkend wordt door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle.

4. De diplomaten

De diplomaten kunnen op basis van hun diplomatiek paspoort eveneens ingeschreven worden als ingeschrevene in het Rijksregister op voorwaarde evenwel dat zij geen aanspraak kunnen maken op de terugbetaling van geneeskundige verstrekkingen overeenkomstig de bepalingen van een vreemde of Belgische wetgeving inzake gezondheidszorgen.

5. De zelfstandigen die bij vonnis failliet zijn verklaard

In toepassing van artikel 128*quinquies*, § 2, van voornoemd Koninklijk besluit van 3 juli 1996 kunnen de zelfstandigen niet ingeschreven worden als ingeschrevene in het Rijksregister. Nochtans geldt deze uitsluiting niet voor de zelfstandigen die bij vonnis failliet zijn verklaard. Om ingeschreven te kunnen worden als ingeschrevene in het Rijksregister moeten deze zelfstandigen aan hun verzekeringsinstelling een kopie van het vonnis van faillietverklaring bezorgen.

6. De feitelijk of van tafel of bed gescheiden echtgenoot

De feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenoot en de persoon met personen ten laste, die de hoedanigheid heeft of kan hebben van persoon ten laste in de regeling voor de zelfstandigen kan, in toepassing van artikel 128*quinquies*, § 2, van voornoemd Koninklijk besluit van 3 juli 1996 eveneens worden ingeschreven als ingeschrevene in het Rijksregister.

Opmerking

Met ingang van 1 januari 2008 wordt artikel 128*quinquies*, § 2, van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 opgeheven.

De bijlagen gevoegd bij deze omzendbrief zijn gepubliceerd op de website van het RIZIV – www.riziv.fgov.be (**rubriek verzekeringsinstellingen).**

De omzendbrief nr. 2004/61 – 3991/176 van 1 maart 2004 (*) vervalt.

Deze omzendbrief vervangt punt 4 van de omzendbrief nr. 2000/166 – 3991/155 van 28 april 2000(**) en de erbijhorende bijlagen 7 tot en met 10 die reeds geannuleerd worden met omzendbrief nr. 2004/61 – 3991/176 van 1 maart 2004 (*).

Omzendbrief V.I. nr. 2007/438 – 3991/195 van 27 november 2007.

(*) Niet gepubliceerd in het I.B.

(**) Gepubliceerd zonder de bijlagen in het I.B. nr. 2000/1.